

Nr 37

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om avdrag vid inkomsttaxeringen för avskrivning på köpekontrakt som avser fartyg jämte i ämnet väckt motion.

I en den 18 mars 1966 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 88, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning om avdrag vid inkomsttaxeringen för avskrivning på köpekontrakt som avser fartyg.

Beträffande *propositionens huvudsakliga innehåll* må här anföras följande.

I propositionen föreslås att rederiföretag och fiskare skall få rätt till avdrag vid 1967—1974 års taxeringar för avskrivning på köpekontrakt som avser fartyg med 30 procent av det avtalade priset.

Det ovannämnda *författningsförslaget* är av följande lydelse.

Förslag
till
Förordning
om avdrag vid inkomsttaxeringen för avskrivning på köpekontrakt
som avser fartyg

Härigenom förordnas som följer.

1 §.

Den som driver rederirörelse eller yrkesmässigt fiske och som under beskattningsår, för vilket taxering till statlig och kommunal inkomstskatt i första instans sker något av åren 1967—1974, slutit skriftligt avtal om leverans av fartyg med en bruttodräktighet av minst 20 registerton avsett för stadigvarande bruk i rörelsen får utan hinder av punkt 1 av anvisningarna till 41 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370) vid taxeringen nämnda år åtnjuta avdrag för avskrivning på det ej fullgjorda köpekontraktet med sammanlagt högst 30 procent av det avtalade priset.

Har skattskyldig erhållit avdrag för avsättning till investeringsfond enligt förordningen den 19 februari 1954 (nr 40) om särskild investeringsfond för avyttrat fartyg, får avdrag enligt första stycket åtnjutas endast med belopp varmed 30 procent av det avtalade priset överstiger beloppet av fondavsättningen vid beskattningsårets utgång.

Vid beräkning av värdeminskningsskattavdrag enligt kommunalskattelagen skall avdrag enligt denna förordning anses åtnjutet enligt punkt 1 av anvisningarna till 41 § nämnda lag.

2 §.

Närmare föreskrifter för tillämpningen av denna förordning meddelas av Konungen.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Till utskottet har hänvisats den i anledning av propositionen väckta motionen I: 720 av herr *Gösta Jacobsson*, vari hemställts, att den i propositionen intagna ikraftträdandebestämmelsen kompletteras med följande regel: »Vid 1967 års taxering må avdrag medgivnas jämväl för avskrivning på ej fullgjorda köpekontrakt, varom skriftligt avtal slutits under tidigare beskattningsår, med högst 30 procent av det avtalade priset med avdrag för vad som medgivits vid tidigare taxeringar.»

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för det i motionen framställda yrkandet, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionen.

Rörande motiveringen för det i propositionen framlagda förslaget hänvisar utskottet till ovannämnda statsrådsprotokoll. Redogörelsen härutinnan återfinnes under följande rubriker å nedan angivna sidor i propositionen, nämligen

Inledning, s. 3—5.

Remissyttrandena, s. 5—8.

Departementschefen, s. 8—9.

Av innehållet i den förevarande motionen må här återges följande.

Motionären påpekar att den i propositionen föreslagna rätten till avskrivning inskränkts till kontrakt, som slutits under beskattningsår för vilket taxering sker något av åren 1967—1974. Enligt motionärens mening synes skäl föreligga att låta den föreslagna avskrivningsrätten även gälla kontrakt, som ingåtts under tidigare beskattningsår.

Utskottet

Enligt gällande bestämmelser i anvisningarna till 41 § kommunalskattelagen medges avdrag för avskrivning på kontraherade tillgångar endast i den mån skattskyldig visar att inköpspriset för tillgångar av samma slag på balansdagen understiger det kontraherade priset eller det görs sannolikt att dylikt prisfall kommer att inträffa innan tillgångarna levereras. Med stöd av dessa regler har riksskattenämnden till ledning vid 1952—1966 års taxeringar utfärdat anvisningar rörande avdrag för avskrivning på kontraherade fartyg. Medgivna avskrivningsprocenter har varierat. Vid de senaste årens taxeringar har avdrag medgivits med 10 procent, om fartyget skolat levereras året efter beställningsåret, och med 15 procent vid senare leverans.

I propositionen föreslås en tillfällig lagstiftning om rätt till avdrag för avskrivning på fartygskontrakt. Bestämmelserna avses gälla vid 1967—1974 års taxeringar för köpekontrakt, som av rederiföretag eller fiskare tecknats under beskattningsåren 1966—1973 på fartyg om minst 20 bruttoregister-ton. Enligt förslaget skall avdrag på ej fullgjorda köpekontrakt medges med 30 procent av det avtalade priset.

Förslaget är föranlett av en framställning från Sveriges redareförening, som framhållit, att nuvarande bestämmelser försvårat långtidsplanering av rederiernas finansiering genom att man endast för ett år i taget kunnat veta vilket avdrag som kommer att medges vid taxeringen, och att denna olägenhet blivit särskilt framträdande med hänsyn till nu rådande förhållanden inom den svenska sjöfarten. Med hänsyn till den utveckling, som f. n. äger rum inom sjöfarten mot allt större och mer kapitalkrävande fartyg, och till de subventioner och lättnader, som beviljas rederinäringen i många länder, har departementschefen inte velat motsätta sig önskemålet från rederiernas sida om ändamålsenliga regler i förevarande hänseende.

Enligt utskottets mening får det i propositionen framlagda förslaget anses i tillräcklig grad tillgodose de angivna önskemålen. Utskottet anser sig med hänsyn till de speciella förhållanden, som för närvarande råder inom rederinäringen, böra tillstyrka förslaget.

I motionen I: 720 hemställs att de nya reglerna skall tillämpas vid 1967 års taxering även beträffande fartygskontrakt som tecknats under tidigare beskattningsår.

Med anledning härav vill utskottet framhålla, att riksskattenämndens anvisningar innehållit bestämmelser av innebörd att avdrag, som inte utnyttjats vid tidigare års taxeringar, får förskjutas till det taxeringsår, som avses med de nya anvisningarna. Om förhållandena så påkallar är nämnden även oförhindrad att i anvisningar beträffande de senare taxeringsåren föreskriva en högre avskrivningsprocent än som tillämpats tidigare för dessa fartygskontrakt. Det torde kunna förutsättas, att riksskattenämnden även fram-

deles har uppmärksamheten riktad på denna fråga. Utskottet finner därför att gällande lagstiftning är till fyllest för de i motionen avsedda fartygskontrakten.

Med det anförda tillstyrker utskottet bifall till propositionen och avstyrker bifall till motionen.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

1) att riksdagen, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 88 och med avslag på motionen I:720 av herr Gösta Jacobsson, måtte antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning om avdrag vid inkomsttaxeringen för avskrivning på köpekontrakt som avser fartyg;

2) att motionen I:720 av herr Gösta Jacobsson måtte, i den mån den icke kan anses besvarad genom vad utskottet ovan anförde, av riksdagen lämnas utan åtgärd.

Stockholm den 3 maj 1966

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar John Ericsson, Tage Johansson, Gösta Jacobsson*, Erik Filip Petersson*, Hellebladh*, Sundin, Skårman, Ottosson och Stadling; samt

från andra kammaren: herrar Brandt, Kärrlander, Vigelsbo*, Engkvist, Asp*, fru Nettelbrandt, herrar Björkman, Carlstein*, Öhvall och Börjesson i Falköping.

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.